

ПАЛКИЙ ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ XII З'ІЗДУ УТОГ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 22 (968) | Четвер, 5 червня 1986 року | Ціна 2 коп.

АКТИВНІШЕ ПЕРЕБУДОВУВАТИ РОБОТУ!

Сьогодні в столиці Радянської України м. Києві розпочинає свою роботу XII з'їзд УТОГ. З усіх областей республіки з'їхали делегати — повноважні представники місцевих організацій Товариства. Вони мають критично проаналізувати здобутки, накреслити перспективи, визначити спосіб дій, що забезпечить даліше прискорення соціально-економічного розвитку Товариства у світлі рішень XXVII з'їзду КПРС.

Органічною складовою частиною підготовки до з'їзду стала звітно-виборна кампанія у Товаристві, що пройшла по-діловому, критично і вимогливо. Вирішальний вплив на весь хід її проведення справило всенародне обговорення опублікованих у пресі передз'їздівських матеріалів, Політичної доповіді Центрального Комітету КПРС, інших документів та матеріалів з'їзду.

За роки одинадцяті п'ятирічки Товариство зробило значний крок вперед у своєму економічному і соціальному розвитку. Колективи підприємств та виробничих об'єднань, втілюючи в життя рішення XXVI з'їзду КПРС і постанову XI з'їзду УТОГ, достроково, 11 вересня 1985 року завершили виконання завдань п'ятирічки і понад план випустили продукції на 28,2 мільйона карбованців.

Послідовно здійснювалися заходи, спрямовані на підвищення добробуту членів Товариства, поліпшення їх умов праці і життя. У минулій п'ятирічці введено в дію 76 тисяч квадратних метрів житлової площі або 1600 квартир, що на 300 квартир більше, ніж у десятих п'ятирічці; зросла середньомісячна зарплата робітників та службовців. Успішно вирішували-

П. П. ШПАК,
голова Центрального правління УТОГ

ся питання оздоровлення нечуючих трудівників. Відрадных результатів досягнуто в організаційно-масовій, культурно-виховній і спортивній роботі.

Гідно оцінюючи досягнуте, члени Товариства активно включилися в реалізацію нового стратегічного курсу партії на прискорення соціально-економічного розвитку країни, висунутого на квітневому (1985 р.) Пленумі ЦК КПРС, що дістав широку підтримку партії і всього народу. На підприємствах та в об'єднаннях Товариства розгорнуто роботу по всебічній інтенсифікації виробництва на основі технічного прогресу, перебудови методів управління, пошуків кращої організації і стимулювання праці.

Це підтверджують результати діяльності трудових колективів за 5 місяців першого року дванадцяті п'ятирічки. Обсяг промислового виробництва в цілому по Товариству зріс на 5,5 процента у порівнянні з відповідним періодом минулого року. План випуску та реалізації готової продукції, з більшості найважливіших виробів успішно виконали всі підприємства та об'єднання. Понад завдання вони виготовили продукції на 3 мільйони 200 тисяч карбованців.

Новим проявом зростання трудової активності членів Товариства по успішному втіленню в життя рішень XXVII з'їзду КПРС стала патріотична ініціатива колективу Полтавського УВП-2, який розгорнув змагання під девізом: «План двох років п'яти-

річки — до 70-річчя Великого жовтня!»

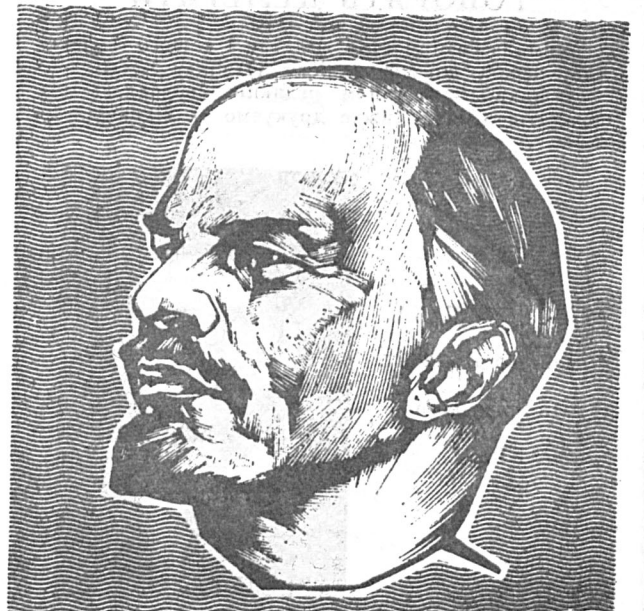
Заклик полтавців гаряче підтримали всі виробничі колективи Українського товариства глухих.

У всіх трудових колективах, в організаціях і в установах Товариства в ході обговорення підсумків XXVII з'їзду КПРС відбувся поглиблений аналіз стану справ, причин відставання роботи на окремих ділянках, розроблено пропозиції, спрямовані на здійснення завдань прискорення соціально-економічного розвитку УТОГ, на перебудову методу і стилю роботи, найбільш повне використання наявних резервів і можливостей.

У вихованні членів Товариства стало більше конкретності, індивідуальної роботи з живою людиною. Культосвітні заклади і клуби прагнуть повніше задовольняти духовні запити й інтереси людей.

Характерною рисою перебудови стилю діяльності обласних, міжрайонних відділів та первинних організацій УТОГ стає утвердження атмосфери творчості, принципової вимогливості і самокритичності, пошук нових дійових вирішень соціально-економічних та ідейно-виховних проблем. Проте, хотілося б, щоб утвердження ділового стилю роботи проходило більш активно.

XXVII з'їзд КПРС дав могутній стимул для досягнення нових успіхів у творчій роботі. Його рішення необхідно довести до свідомості кожного члена УТОГ, спрямувати зусилля нечуючих трудівників на успішне виконання планів і соціалістичних зобов'язань 1986 року та XII п'ятирічки в цілому.

КУРС-ПРИСКОРЕННЯ!

Спасибо, партия

Прекрасна юная планета / Всегда мы, Родина,
На грани лета и весны, / с тобой.
И мы живем на ней, согреты / Спасибо, партия родная,
Заботой ленинской страны. / За счастье жить твоей
Мы звуков, музыки / судьбой.
не слышим, / Твоею верой жить
Но слышим пульс семьи / и верить,
родной, / Твоей гордиться прямою
Одним дыханьем с нею / И все высоты мира мерить
дышим, / Одной твоею высотой.
Идем дорогою одной. / Идти вперед с партийной
страстью
Заводы, фабрики и поле, / С тобой и с веком наравне...
Резец, перо и острый плуг, / Спасибо, партия, за счастье
И самый век — / Жить мирно в ленинской
покорны воле / стране!
Живых сердец и крепких / рук. / Николай НЫРОВ.
Как все любя и созидая, / м. Вінниця.

На честь XII з'їзду УТОГ колектив Дніпропетровського УВП на два дні раніше завершив виконання виробничого плану з випуску товарної продукції.

У цьому трудовому здобутку є вагомий частка праці молодих робітниць, які систематично перевищують норми виробітку і дають продукцію відмінної якості.

На знімку: (зліва направо) ударниці праці Антоніна Чинчевич, бригадир Віра Леонюк та Світлана Тишко.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ТОБІ, ВІТЧИЗНО РІДНА!

Трудівники підприємств і виробничих об'єднань Товариства з перших днів дванадцяті п'ятирічки взяли добрий старт. Чимало колективів бригад, діляниць, цехів і підприємств виконали план двох місяців 1986 року до дня відкриття XXVII з'їзду КПРС, а сьогодні вони зустрічають XII з'їзд УТОГ новими здобутками у праці.

У ТРУДОВОМУ РИТМІ

Вагомими трудовими досягненнями зустрічає XII з'їзд нашого Товариства колектив трудівників Бродівського УВП. Високий ентузіазм у роботі, прагнення працювати високопродуктивно і якісно, творчий пошук та ініціатива — все це сприяло досягненню добрих кінцевих результатів.

За п'ять місяців нинішнього року планове завдання виконано на 103,4 процента, виготовлено додаткової продукції на 37 тисяч карбованців. Меблів і більярдів реалізовано понад план на 47 тисяч карбованців. Виготовлено товарів народного споживання у роздрібних цінах на 40 тисяч карбованців.

За цей період знижено собівартість продукції на 0,5 процента, а продуктивність праці зросла на 4,3 процента проти запланованої. Досягнення колективу зумовлені прагненням ознаменувати XII з'їзд УТОГ вагомими здобутками у праці, це показник високого трудового ритму, як і вимагає того курсу на прискорення.

О. МИКОЛАЙЧУК,
старший інженер-економіст Бродівського УВП.
Львівська область.

У рахунок серпня

Соціалістичне змагання за гідну зустріч XII з'їзду УТОГ, яке широко розгорнулось у колективі Херсонського УВП, принесло свої зримі результати: понад тридцять трудівників на початку і в середині травня рапортували про виконання планового завдання п'яти місяців 1986 року.

В авангарді — крейдувальниця Віра Каплунова, швачки Світлана Шрамченко та Раїса Лаврухіна, які вже нині працюють в рахунок серпня. Взяті високі темпи дають підстави вважати, що річне завдання буде виконане достроково.

В. БОЙКО,
ст. майстер Херсонського УВП.

ГОВОРЯТЬ ДЕЛЕГАТИ

Чим пам'ятним став для вас і вашого колективу період, що минув після XI з'їзду УТОГ? З таким запитанням редакція звернулася до делегатів з'їзду. Нижче друкуємо їх відповіді.

Ю. А. ВЕРЕЩАКА,
майстер дільниці
Полтавського
УВП-2

На п'ять місяців і вісім днів раніше завершив наш колектив виконання виробничого завдання одинадцяті п'ятирічки. Вагомими трудовими здобутками зустріли XXVII з'їзд КПРС.

Ми пишаємося тим, що за всю минулу і п'ять місяців нинішньої п'ятирічки Полтавське УВП-2 не мало жодної рекламації на якість вироблюваної продукції. Рада Міністрів УРСР і Укрпрофрада щороку підтверджували УВП-2 звання «Підприємство високої якості продукції».

Колектив освоїв три види безконтактних перемікачів, два — в експортному і тропічному виконанні. Крім цього, налагоджено випуск модернізованого електромагніту серії ЕД.

У першому кварталі 1986 року в м. Бердянську на березі Азовського моря споруджено базу відпочинку для трудівників підприємства.

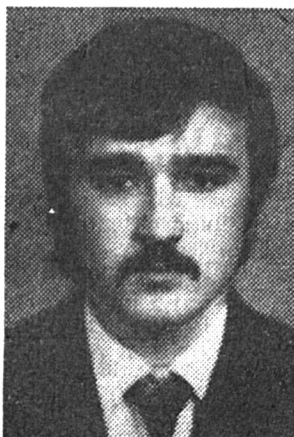

Т. А. КУКА,
слюсар-складальниця Київського
дослідно-виробничого об'єднання
«Контакт»

Комплексна бригада В. Г. Поліщука, в складі якої я працюю, перейшла на єдиний наряд. Протягом минулої п'ятирічки колектив не раз виходив переможцем внутрізаводського соціалістичного змагання.

Пам'ятним для всього об'єднання став день 18 жовтня 1985 року, коли колектив «Контакту» рапортував про дострокове виконання завдань одинадцяті п'ятирічки.

Запам'яталися мені також гострі, безкомпромісні поєдинки на XV Всесвітніх іграх глухих у Кельні (ФРН) та інших міжнародних змаганнях, коли у складі збірної захищала спортивну честь рідної Вітчизни.

В. Т. ТОКАР,
робітник Мукачівської фабрики
ремонтів взуття
Закарпатської
області

У нашому місті немає спеціалізованого підприємства для нечуючих, а тому всі ми, хто тут мешкає, працюємо на державних заводах і фабриках.

У колективі фабрики, куди я прийшов після закінчення школи понад два роки тому, мене зустріли привітно і радо, навчили робочій спеціальності. Тепер я працюю нарівні з передовиками виробництва. Колектив нашого цеху систематично домагається високих трудових показників, от і недавно завоював у змаганні перехідний Червоний прапор.

За останні роки значно покращили умови праці трудівників. Цех переведено в нове просторе і світле приміщення, де забезпечено всі санітарно-побутові вимоги.

ВІД З'ЇЗДУ ДО З'ЇЗДУ

ДО ЯКІСНО НОВИХ ВИСОТ

Кожен з'їзд Товариства — хочеться відзначити особливий — він проходить не тільки визначна подія в його житті, огляд і аналіз досягнутого за попереднє п'ятиріччя, але й своєрідний старт у майбутнє.

Нинішній, XII з'їзд УТОГ, особливий — він проходить під благотворним впливом рішень XXVII з'їзду КПРС. І тому трудівники Чернівецького УВП з позицій вимог сьогодення поставили перед собою завдання: докорінно поліпшити роботу. Всі цехи і бригади підприємства взяли зобов'язання на основі вдосконалення техніки і технології, мобілізації організаційних, економічних і соціальних факторів досягти нових, більш високих трудових успіхів.

Працюючи ритмічно і якісно, колектив підприємства зустрічає з'їзд Товариства достроковим виконанням п'ятимісячного виробничого завдання на три дні раніше.

Увесь колектив наполегливо працює над поставленим завданням, але мені

хочеться відзначити особливий — він проходить під благотворним впливом рішень XXVII з'їзду КПРС. І тому трудівники Чернівецького УВП з позицій вимог сьогодення поставили перед собою завдання: докорінно поліпшити роботу. Всі цехи і бригади підприємства взяли зобов'язання на основі вдосконалення техніки і технології, мобілізації організаційних, економічних і соціальних факторів досягти нових, більш високих трудових успіхів.

Окремо хочеться мовити добре слово про бригаду С. Г. Любчинського. Цей колектив займається ремонтом і експлуатацією обладнання. Його люди добросовісно працюють, подають неоціненну допомогу у забезпеченні продуктивної і якіс-

ної роботи. Тут теж в основному працюють глухі люди. Вони відмінно освоїли професії слюсаря, слюсаря-ремонтника, токаря, зварника і всі про них відгукуються з вдячністю. І знову не може не назвати їх імена: С. В. Романюк, І. Д. Гатнянський, М. В. Бородач, Л. А. Слезько, М. П. Корчовий, В. П. Мороз, Г. В. Скиданюк, К. М. Станкевич, І. Д. Міцкан, Г. В. Юнак, М. В. Приймак, П. Л. Піщик.

П'ять років між з'їздами незначний строк, але за цей період досягнуто великих успіхів у соціально-економічному розвитку колективу: значно збільшився випуск продукції, помітно зросла продуктивність праці, значно поліпшено якість вироблюваної продукції, але особливо великі зміни відбулися в його соціальному розвитку. Колектив став більш організованим, дисциплінованим, свідомим. Зріс загальноос-

вітній і професійний рівень робітників і службовців. Незрівняно кращими стали виробничі і побутові умови. Багато зроблено для поліпшення житлових умов трудівників. За минулі п'ять років, наприклад, понад 80 сімей трудівників підприємства одержали благоустроєні квартири. Змінилися житлові умови в гуртожитку. У кожній кімнаті хороші меблі, килими, холодильники.

У досягненні успіхів велику допомогу подало підприємству Центральне правління, його президія і колективи всіх відділів ЦП. Особливо хочеться відзначити великий особистий внесок в розвиток нашого підприємства голови президії ЦП УТОГ П. П. Шпака.

Колектив УВП зробить усе для того, щоб його досягнення стали завтра кращими, ніж сьогодні.

П. ГОРБУНОВ,
директор Чернівецького
УВП.

ШЛЯХИ РОЗВИТКУ

На запитання кореспондента відповідає заступник начальника технічного відділу ЦП УТОГ В. П. Титаренко

— За період, що минув після XI з'їзду, у Товаристві немало впроваджено заходів з нової техніки. Як розвиватиметься технічний прогрес у дванадцятій п'ятирічці?

— Наприкінці минулого року президія Центрального правління УТОГ затвердила комплексну цільову програму науково-технічного прогресу в Товаристві на 1986—1990 роки.

Програма розроблена з метою дальшої активізації роботи. Кожному підприємству доведено завдання по зростанню продуктивності праці за рахунок впровадження передової технології, механізації і автоматизації виробничих процесів, зниження матеріаломісткості виробничої програми, оновлення асортименту.

— Що буде зроблено для скорочення ручної праці на виробництві?

— У металургії планується механізувати і автоматизувати окремі заготовельні операції, складальні роботи, а на переробці пластмас — впровадити маніпулятори і робототехнічні комплекси.

У деревообробній галузі намічено провести механізацію процесів фанерування кромки меблевих щитів, Бу-опоряджувальних операцій з застосуванням нових матеріалів для ґрунтування і шпаклювання, а також впровадження багатошпиндельних присадних верстатів, багаторазової упаковки. Що стосується швейних

підприємств, то тут намічено полегшити процес розві бракування і промірювання тканини, а також настиляння ватину, упаковки виробів.

— І який ефект дадуть ці заходи?

— Умовно вивільнять 230 чоловік, а ступінь охоплення робітників механізованою працею досягне 65 процентів. Це дасть економічний ефект у розмірі 1 мільйон 200 тисяч карбованців.

Впровадження запланованих заходів технічного прогресу забезпечить щорічне підвищення продуктивності праці в середньому по Товариству від 2 до 3 процентів.

— Кілька слів, будь ласка, про освоєння нових виробів.

Щороку планується оновлювати асортимент продукції до 25 процентів. Об'єднання «Електрик», наприклад, налагодить випуск низьковольтної апаратури, ДВО «Електромагніт» — нових видів електроустановочних виробів.

Івано-Франківське і Харківське УВП-2, Львівське швейне підприємство «Силует» випускатимуть нові сучасні моделі чоловічого і жіночого верхнього одягу. Цей асортимент продукції планується оновлювати до 60 процентів щороку. Будуть випускатися щорічно на цих підприємствах також вироби з індексом «Н».

Після XI з'їзду УТОГ в м. Сумах стало до ладу нове приміщення УВП. Тепер у цехах підприємства світло і просторо, і настрої хороші у робітників.

За роки одинадцяті п'ятирічки швачка-мотористка М. О. Євенко не раз виходила переможцем у змаганні за звання «Краща за професією», навчила своїй спеціальності сім чоловік. У нинішньому році Надія Олексіївна трудиться з новим піднесенням. Змінені норми виробітку вона виконує на 150—160 процентів.

Фото М. ПОСИПЕНКА.

ПРИКЛАД КОМУНІСТА

Ім'я Віктора Михайловича Глодіна відоме кожному членові УТОГ нашої обласної організації. Тому, що він завжди у гуці подій, постійно перебуває на передньому краї у вирішенні назрілих проблем.

Віктор Михайлович прийшов на Луцький приладобудівний завод в 1963 році. Спочатку був будівельником, а потім перейшов працювати токарем. І от уже 23 роки В. М. Глодін трудиться за верстатом. Тут він пройшов школу трудового гарту, виріс як професіонал. І комуністи підприємства прийняли його до своїх лав.

Нині В. М. Глодін очолює бригаду механічного цеху, котра неодноразово виходила переможцем заводського соціалістичного змагання. Її колектив виконує найбільш складні завдання і до того ж, працює на самоконтролі.

Працелюбство, скромність і знання своєї справи сприя-

ли становленню авторитету передовика, поваги до нього товаришів по роботі, а вміння впливати на молодь, запалювати кожного горінням у роботі зробили його одним з найкращих наставників підприємства.

Не повним виїде портрет В. М. Глодіна, якщо не розповісти про ту велику громадську роботу, яку виконує активіст. То він бере участь у змаганнях з шашок, виступаючи за команду заводу, то в республіканській першості, що проводиться серед членів УТОГ. Знаходить він час, щоб підготуватися до огляду художньої самодіяльності в обласному Будинку культури УТОГ і водночас самодіяльному колективі заводу, активно працювати, виконуючи обов'язки члена президії облвідділу УТОГ.

Такий він, делегат XII з'їзду Товариства.

Н. СЕРМУС,
інструктор Волинського
облвідділу УТОГ.

ЦИФРИ І ФАКТИ

* Обсяг промислового виробництва за роки одинадцяті п'ятирічки зріс на 20,9 процента. Понад план виготовлено продукції на 28,2 мільйона карбованців. Продуктивність праці за цей час зросла на 15,3 процента.

* Бригадною формою організації праці охоплено близько 60 процентів трудівників, у тому числі за єдиним нарядом із застосуванням КТУ працює понад 5900 чоловік, або 55 процентів від загальної кількості робітників.

* За роки одинадцяті п'ятирічки у виробництві впроваджено 2511 заходів з нової техніки і НОП, 2090 раціоналізаторських пропозицій, в результаті чого одержано загальний економічний ефект 5 мільйонів 70 тисяч карбованців.

* Питома вага продукції з державним Знаком якості у загальному обсязі виробництва, що підлягає атестації, становить 38,2 процента.

Люди нашого Товариства

ВЕТЕРАН

Про Федора Івановича Степаненка я чув давно, не раз бачив його у Вінниці на обласних конференціях, делегатом яких він був, але в інструктора облівіділу під час таких заходів стільки турбот... Не зміг навіть підійти, поговорити з людиною.

У Жмеринці вій підійшов сам до мене, простягнув папку з акуратно вкладеними в неї документами. Проглядаючи їх, я ніби йшов його життям, дивовижним і важким, яке він прожив гідно.

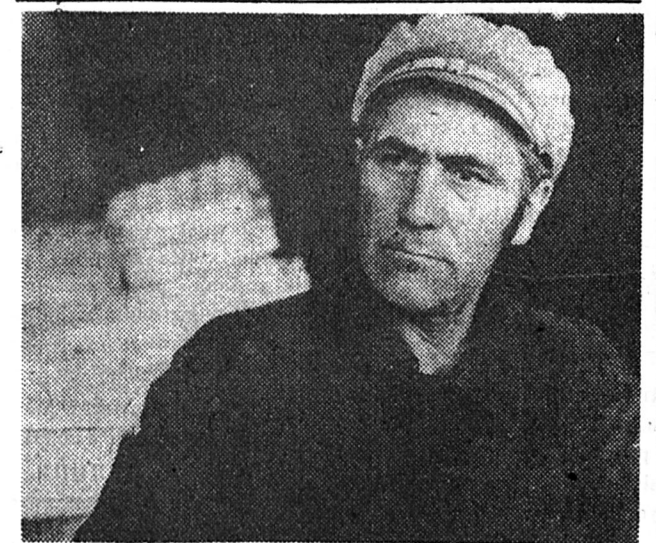
Довідка, видана Кам'янець-Подільським обласним захаром, свідчила, що пред'явник її, Степаненко Ф. І., відряджається до міста Проскурова у ролі уповноваженого по організації відділу УТОГ і ліквідатора неписьменності серед глухих... Посвідчення за підписом одного з перших голів Вінницького облівіділу УТОГ Смоленського... Направлення на роботу у відділ УТОГ — воно підписане головою Оргбюро УТОГ Набаченком... Цим позовклим від часу документам — понад півстоліття.

На початку 30-х років молодий тоді — 22 роки — Федір Степаненко, який втратив слух від хвороби, став фундатором створення організації Товариства глухих у Кам'янець-Подільській області, до складу якої входила в той час і Вінниця. Уповноважені, вони ж і ліквідатори неписьменності, розпочинали з розшуку, обліку кількості глухих у даній місцевості, зі складання списків, потім йшли з ними у соцзахар, доводили необхідність об'єднання нечуючих, добивалися приміщення під клуб, коштів.

А якщо не могли добитися — в Кам'янець-Подільському члені УТОГ збирали свої жалюгідні особисті кошти, придбали на базарі швейну машинку і організували на цій «виробничій базі» навчально-виробничу майстерню, в якій три дівчини шили, що вміли і як уміли, продавали вироби, а на виручені гроші купили другу машинку, розширили «штат» підприємства, навчали інших. А вже тоді Степаненко зміг відкрити рахунок у ощадкаси...

Турбот у Федора Івановича вистачало. Вдень виявляв нових нечуючих, влаштовував їх на роботу в артілі інвалідів, потім на підприємстві, де працювали і навчалися спеціальностям глухі, а ввечері — треба бу-

М. НИРОВ.
Вінницька область.

На Ровенському УВП Віталія Степановича Місана знають як столяра високої кваліфікації, який може виконати роботу будь-якої складності. За сумлінну багаторічну працю у колективі підприємства В. С. Місана нагороджений медаллю «За трудову відзнаку». Фото А. РАДКОВСЬКОГО.

Близько 20 років працює К. Л. Мейник у Львівському виробничому швейному об'єднанні «Весна». Тут вона досконало опанувала професію швачки-мотористки. Тепер немає в цеху такої технологічної операції, якою б відмінно не володіла Катерина Лук'янівна.

Чудово знаючи весь процес пошиття, К. Л. Мейник постійно домагається у своїй роботі високих трудових показників. Норми виробітку вона систематично виконує на 158—163 проценти. За підсумками роботи минулої п'ятирічки трудівницю нагороджено нагрудним знаком «Ударник одинадцятиріччя».

Катерина Лук'янівна неодноразово завойовувала звання: «Краща за професією», «Відмінник якості», «Майстер — золоті руки». Як член ради наставників вона бере участь у громадському житті колективу.

На Львівській обласній звітно-виборній конференції УТОГ К. Л. Мейник виявила високе довір'я, обравши її делегатом XII з'їзду Товариства.

В. БАЛДИГА,
голова Львівського облівіділу УТОГ.

АКТИВНА ПОЗИЦІЯ

У місті Чернівцях мешкає ветеран Товариства, делегат I з'їзду УТОГ, колишній член Центрального правління третього скликання Григорій Ульянович Власов. В його членському квитку у графі дата вступу до УТОГ записано: жовтень 1932 року.

Все своє свідоме життя Григорій Ульянович віддає організаційній і виховній роботі серед глухих. У довоєнні роки він очолював Вінницький облівіділ УТОГ, а з 1946 р. — живе і працює на Буковині. На посту голови Чернівецького облівіділу УТОГ Григорій Ульянович провів велику організаційну роботу.

У 1953 році Г. У. Власов переходить у школу глухих робітничої молоді, де працював 20 років, 12 з них — директором. Будучи педагогом, він разом з тим брав активну участь у житті обласної організації Товариства, очолював

ревізійну комісію. З 1973 року Григорій Ульянович — на заслуженому відпочинку, але він продовжує перебувати в гущі людей. Бере активну участь у житті Товариства, відвідує заходи, що їх проводить Будинок культури, виступає з лекціями і бесідами, а також активно дописує до газет «Наше життя» та «Радянська Буковина».

За багаторічну і плідну роботу в Товаристві його не раз нагороджували грамотами. Г. У. Власов — Почесний член УТОГ, ветеран праці.

Активна життєва позиція Григорія Ульяновича — хороший приклад для нашої молоді. На Чернівецькій обласній звітно-виборній конференції УТОГ йому виявлено високе довір'я і обрано членом правління облівіділу УТОГ.

Т. ТКАЧЕНКО,
бібліотекар Чернівецького будинку культури.

ЦИФРИ І ФАКТИ

* У 1981—1985 роках капітальні затрати Товариства становили 35 мільйонів карбованців. Введено в експлуатацію вісім виробничих приміщень, сім житлових будинків на 512 квартир і одержано від місцевих Рад за пайовою участю 1100 квартир.

* За високі результати в соціалістичному змаганні Бродівському, Ворошиловградському, Запорізькому, Полтавському УВП-2 і Одеському виробничому об'єднанню «Електрик» присвоєно звання «Підприємство високої якості продукції».

* Політико-виховну роботу серед членів Товариства проводять 174 будинки культури, клуби і червоні кутки. У їх розпорядженні 101 кіноустановка, 341 телевізор, 186 бібліотек.

* На 58 факультетах народних університетів навчається понад 2400 чоловік. У культурних закладах Товариства функціонує 191 клуб за інтересами.

ВІД З'ЇЗДУ ДО З'ЇЗДУ

НАУКОВЦІ—ШКОЛІ

Протягом 1981—1986 рр. співробітники лабораторії працювали над розробкою проблем: «Шляхи підвищення загальноосвітнього рівня глухих дітей шкіл-інтернатів УРСР і учнів вечірніх шкіл нечуючої робітничої молоді» та «Організаційно-педагогічні основи вдосконалення систем соціально-трудової реабілітації і адаптації глухих школярів». Завершенням роботи над першою проблемою стала спільна постанова колегії Міністерства освіти УРСР та президії Центрального правління УТОГ, що накреслила конкретні заходи в цьому напрямку і визначила подальший напрям науково-дослідницької роботи.

Важливі результати наукових пошуків знайшли своє висвітлення у розробці і впровадженні у практику концепції підвищення навчально-виховного процесу в школах і дошкільних закладах для осіб з недоліками слуху та окресленні організаційно-педагогічних основ удосконалення системи соціально-трудової реабілітації і адаптації глухих школярів.

Здійснено наукове обґрунтування змісту загального і професійно-трудового навчання учнів з недоліками слуху з мови та літератури, визначено вимоги до знань та умінь з цих предметів для кожного року навчання і підготовлено програму та методичні рекомендації до навчання рідної і другої мови у спеціальних школах.

Крім цього, розроблено ряд рекомендацій щодо поліпшення професійно-трудової підготовки глухих дітей. З метою підвищення фахового рівня учителів дефектологів видано навчальний посібник «Введення в спеціальність «Дефектологія» для студентів педагогічних вузів, який знайомить майбутніх фахівців з специфікою їх складної професії.

За результатами проведених досліджень за цей час вийшло з друку 47 наукових праць: з них — два підручники, три методичні збірники, два методичні листи, 17 навчальних програм, 16 статей і 7 тез загальним обсягом 125 друкованих аркушів.

Г. КОБЕРНИК,
зав. лабораторією сурдопедагогіки НДІ педагогіки УРСР, кандидат педагогічних наук.
м. Київ.

НОВА ПОСАДА

У період між двома з'їздами УТОГ у штатному розкладі підприємств і об'єднань Товариства з'явилась нова посада — старший інженер з соціально-трудової реабілітації нечуючих.

На Запорізькому УВП нову ділянку роботи запропонували очолити С. І. Антоник. До цього вона працювала пресувальницею пластмас, а незабаром оволоділа новою спеціальністю. В 1979 році її призначили майстром ділянки складання реле РПУ-2. Тут вона показала себе вмілим керівником виробничого колективу.

Коли в 1982 році на заочному відділенні дефектологічного факультету Київського педагогічного інституту імені Горького відкрили прийом до групи цільового призначення для організації і підприємств Товариства, С. І. Антоник стала студенткою першого курсу.

Роботу на новій посаді С. І. Антоник розпочала зі складання перспективного і поточного комплексних планів заходів з розв'язання проблем реабілітації на підприємстві. Незабаром на УВП прибула група лікарів Дніпропетровського науково-дослідного інституту відновлення і експертизи працездатності інвалідів. За два тижні вони обстежили 163 нечуючих робітників УВП. Ті, у кого, були виявлені залишки слуху, одержали рецепти на слухові апарати. Обласний сурдокабінет допоміг їм навчитися користуватися ними.

На підставі результатів проведених обстежень лікарями інституту, бажаних оздоровитися було направлено в Дніпропетровськ. Тут уже побували намотувальниці катушок Г. Швець, Л. Цаліс, М. Арсент'єва, В. Трубіна, контролер ВТК Л. Жукова. Всі вони залишилися задоволені курсом проведеного лікування і успішно виконують свої виробничі функції.

Друга група нечуючих за результатами обстеження потребувала добру спеціальну місця роботи. Адміністрація заготовельного цеху пішла їм назустріч. Для цих робітників були обладнані місця, які задовольняють вимоги медичного висновку. Робітники задоволені. Вони успішно справляються з виробничими завданнями.

— Повсякденна робота інженера з реабілітації, — розповідає Світлана Іванівна, — полягає в тому, щоб спільно з медпунктом УВП періодично організувати обстеження глухих ЛСРспеціалістами з метою профілактики і лікування цих захворювань. Надавати допомогу у придбанні слухових апаратів, допомагати розвивати залишки слуху і мови, вчитися навичок читання з губ і ряд інших обов'язків.

Інженери з реабілітації на підприємствах Товариства зробили перші кроки. Попереду велика робота.

А. ЯКОВЕНКО.
м. Запоріжжя.

«ВАШ ВИХІД, ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ!»

Бувають у житті зустрічі, що залишають після себе враження свята, світлої радості, загостреного почуття вдячності і незабутньої широкі доброчливості... З людиною, з якою звели мене життєві шляхи, я зустрівся у самодіяльному народному театрі Івано-Франківського обласного Будинку культури. Перше наше знайомство, правда, відбулось заочно. У затишному фойє культзакладу — скромна дошка з фотознімками передовиків виробництва. Ось тут я вперше і прочитав прізвище В. С. Городнюка. Знято його було в офіційно-парадній манері, не дуже вимогливим до своєї роботи фотомайстром.

Потім, піднімаючись затишними широкими сходами Будинку культури, я побачив галерею портретів акторів народного театру і серед них знову В. С. Городнюка. Враження від цього фото було вже більш конкретним, повнішим.

У ті дні волею долі я залишив професійне мистецтво і став режисером самодіяльного колективу. Як тепер усе складеться, думаю. Та перша зустріч з актором В. С. Городнюком, його дружиною Оленою Йосипівною, яка стала в подальшій роботі незамінним помічником, сора́тником, без якої й досі не уявляю своєї режисерської діяльності в цьому колективі, розвіяли мої сумніви і тривогу.

А відтак була перша репетиція одноактної драми Гроха «Останній танець». Основну роль зрадника оунівця, людини, яка продала себе в ім'я ідеалів буржуазного націоналізму, випало грати В. Городнюку, людині, що 15 років виконувала ролі позитивного звучання. В житті актора наступила ломка характерів звичних, обжитих і апробованих перед глядачем героїв. Чи справиться він з цим? Мої побоювання виявилися даремними... Василь Степанович знайшов у собі потенціал, який допомагав йому успішно вписатися в це незвичне для нього амбула...

На мій погляд, це була акторська вдача. На сцені ожив образ людини, яка ідейно заблудилася, запеклого ворога Радянської влади, надійного поплічника загарбників. Василь Степанович зіграв роль на одному подиху. Сердечно поздоровив я його з черговим успіхом.

У моїх руках знімки з творчого альбому В. Городнюка. Перші вистави: «Сині роси», «Кривні вороги», «Щоре у Сибіру», «Розвідниця», «Не забувайте нас», «Квітка папороті»... І майже у кожній з них він у головних ролях.

...Село Доротичі під Сарнами, що купається в зелені. Плавна течія річки Случ, багаті на гриби ліси і цілюще повітря. Це — рідні місця Василя Степановича. Тут, під впливом природи, формувався характер Василя. Безумовно, це наклало свій відбиток на сприйняття прекрасного, на розуміння гармонії і краси природи. І це почуття не покине його, буде йому вірно служити, приведе до самодіяльного мистецтва. Це пізніше. А спочатку у життєвій хронології В. С. Городнюка було столярне училище, навчально-виробничий комбінат, у 1952 році переїзд до Івано-Франківська, вечірня середня школа № 5 для глухих. Зустріч з людиною, яка визначила його подальше життя.

Василь Степанович — ветеран виробництва. Він працює на Івано-Франківському меблевому комбінаті обивачем. Ударник комуністичної праці, має особисте клеймо, заслужена і шанована в колективі людина. Що б він не робив, в усе вкладає душу і своє неспокойне серце.

По-різному складаються людські долі. У родині Городнюків свої радощі і хвилювання, своя щаслива доля. Основи характеру, життєвої позиції закладаються в цій дружній родині з дитинства — малюкам прищеплюють широкі духовні запити, звичку до праці, скромність і, мабуть, найголовніше, — чому приділяють основну увагу — вихованню почуттів, високих моральних якостей. Батьки виховують у дітей культуру емоційну, психологічну, культуру почуттів через громадську роботу, через любов до мистецтва і фізичної культури. Мені, новій людині, котра не володіла секретами спеціаліста роботи з нечуючими, було зовсім непросто завоювати довіру самодіяльних артистів. І слід сказати, не сталося якихось критичних ситуацій в зв'язку з появою нового режисера в народному театрі. Це робить честь всьому колективу. І не свої якості я ставлю основними в становленні театру, у створенні дружної, творчої атмосфери. З пер-

шої зустрічі ми зуміли знайти вірну інтонацію і спільність поглядів з диктором-перекладачем нашого театру Оленою Йосипівною Городнюк — дружиною Василя Степановича, яка теж віддала 15 років самодіяльному театру. Сердечне їй спасибі! Це вона допомогла зберегти у колективі ділову творчу обстановку.

Самодіяльний народний театр Івано-Франківського Будинку культури має свої традиції. Його репертуар складає драматургія класичних і сучасних авторів, акторський склад з великим досвідом, має міцних виконавців головних ролей. Саме тому театру було запропоновано виставу «Кінець світу з наступним симпозіумом» американського автора А. Копита. За жанром ми вирішили, що це буде вистава як політичне розслідування. В деяких товаришів склалася негативна думка про п'єсу, але злободенний матеріал — актуальність теми, боротьба за мир, репетиційний процес — все це показало, що колективу під силу постановка такого складного сценічного матеріалу.

...Ідуть репетиції. Вистава у завершальній стадії. Василь Степанович грає у ній одного з радників президента з питань ядерної війни, генерала Пентагона Уілмера. Цей з виду доброзичливий і респектабельний громадянин насправді ж один із запеклих натхненників сучасної антирадянщини, поборник ядерного конфлікту. З кожною репетицією В. С. Городнюк готується до зустрічі з глядачами, готується серйозно і відповідально, чекаючи виклику перекладача:

— Василь Степанович, ваш вихід!

І ще одна деталь — у цій виставі зайняті всі члени сім'ї Городнюків. Ганна і Таня — школярки. Молода родина Ірина і Олег, уже дорослі діти Павлик і Олексій. Вся сім'я на сцені, а мати, надійний помічник і перша опора режисера, Олена Йосипівна займає своє місце біля пульта диктора-перекладача. Їх серця будуть віддані глядачам. Попереду черговий екзаме́н. Успіху вам, самодіяльні артисти. В добрий час!

Б. П'ЯНКОВ,
режисер самодіяльного народного театру Івано-Франківського Будинку культури.

Самодіяльний ансамбль танцю «Донецькі зорі» має славу творчу біографію. В нинішньому році колективу виповнюється 30-річчя з дня заснування. Кожен його виступ перед глядачами завжди викликає шедри оплески. І це не випадково — широкий і різноманітний репертуар, висока майстерність виконавців сприяли його популяризації.

У цьому успіху велика заслуга балетмейстера, постановника танців Е. О. Барановського та керівника ансамблю С. І. Барановської.

За підсумками Всесоюзного огляду самодіяльної художньої творчості, присвяченого 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, ансамблю присвоєно звання лауреата Всесоюзного огляду з врученням Диплома і великої медалі, а його учасникам — звання лауреата з врученням малих медалей.

На знімку: учасники ансамблю під час концерту.

Текст і фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЖАННУ ФЕЛІКСІВНУ Якименко добре знають члени нашого Товариства м. Одеси. Активна у громадському житті, відома спортсменка, лауреат першого Всесоюзного огляду художньої самодіяльної творчості, вона заслужила високу повагу й авторитет серед нечуючих, показує приклад зразкового ставлення до виконання свого обов'язку.

Працює вона штампувальною механо-складальному цеху Одеського виробничого об'єднання «Електрик» вже дванадцять років. Сповна віддаючись роботі, трудівниця домагається високої продуктивності праці, якості продукції, підтверджує щорічно звання «Ударника комуністичної праці».

З роками до Жанни Феліксівни прийшли досвід, висока професійна майстерність. Нині вона охоче ділиться своїми знаннями та вмінням з молоддю. Тільки за останній час наставниця навчила професії штампувальної Валю Коротку, Марію Герасимову, Олену Погожу, Ганну Пеліну. Тепер вони працюють самостійно.

За досягнення високих показників у праці за підсумками республіканського

соціалістичного змагання 1985 року президія ЦП УТОГ і Республіканський комітет профспілки нагородили Ж. Ф. Якименко Дипломом «Краща за професією». Її відзначено також почесним знаком «Ударник одинадцятиріччя», багатьма грамотами і преміями.

**ЗАСЛУЖЕНИЙ
АВТОРИТЕТ**

— З Жанною Феліксівною я працюю дев'ять років, — розповідає кадрові робітниця об'єднання Р. Д. Піскуп. — Її поважають у колективі за душевність, за чуйність. Тому, коли поставили питання: кого призначити на штампувальній дільниці бригадиром, то думка адміністрації і колективу була єдиною — Ж. Ф. Якименко.

Спорт і труд — поряд ідуть! Цей девіз став життєвим правилом передової виробничниці. Вона постійно

но бере участь у змаганнях з волейболу, баскетболу, легкої атлетики, захищаючи честь області і республіки.

Жанна Феліксівна — постійний учасник художньої самодіяльності обласного Будинку культури УТОГ. За 18 років участі у драмколективі вона з успіхом зіграла чимало ролей у виставах на сучасні теми, бере активну участь в агітбригаді самодіяльного народного колективу.

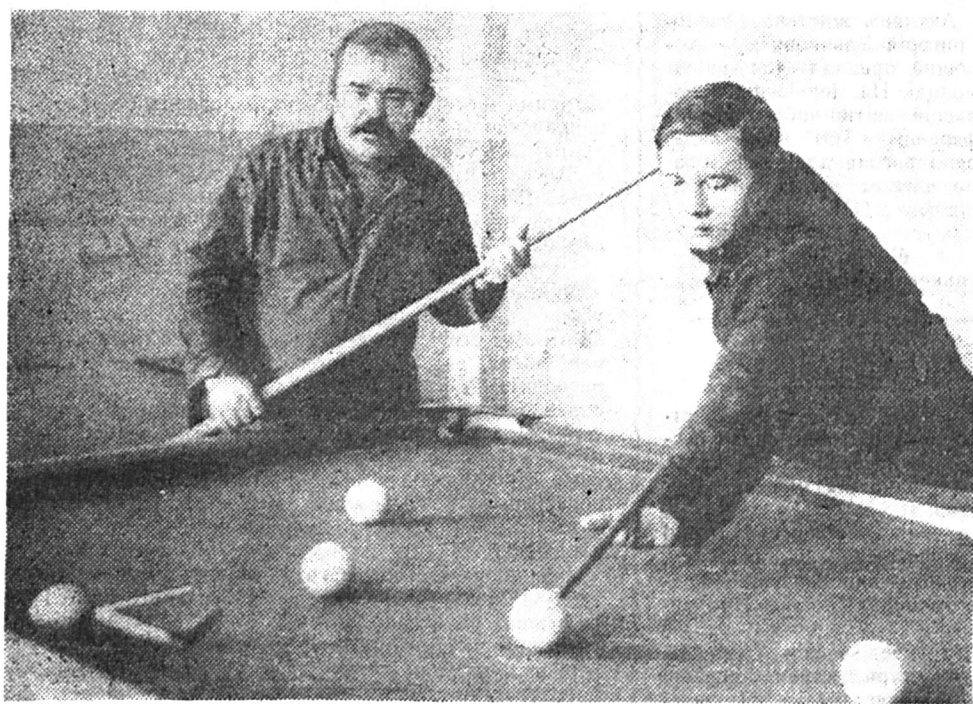
Яку б роботу чи доручення не довірили виконати Ж. Ф. Якименко — вона завжди справляється якісно і в строк. Саме за високу надійність, відповідальність за доручену справу товариші обирають її членом цехкому, профкому об'єднання, профоргом Будинку культури.

Всюди, де б не працювала передова виробничниця, про неї можна почути схвальні відгуки, всюди вона встигає: на виробництві, у громадській діяльності, у сім'ї.

Як одного з кращих членів УТОГ області, нечуючі трудівники одноголосно обрали Ж. Ф. Якименко своїм представником на XII з'їзд УТОГ.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

Цифри і факти

* Щороку по санаторно-курортних путівках оздоровлюється близько 1500 і у відомчому будинку відпочинку «Сосновий бір» близько 4 тисяч трудівників Товариства.

* Фізкультурою і спортом у Товаристві систематично займаються понад 9 тисяч глухих і слабочуючих. Серед них 4 тисячі 760 спортсменів-розрядників, у тому числі майстрів спорту СРСР, кандидатів у майстри і першорозрядників 170 чоловік.

В обідню перерву на Миколаївському УВП завжди організовують цікаві заходи, щоб робітники могли добре відпочити. Сьогодні тут розгорнулися баталії за шахівницями, а столяр В. Квітковський (на знімку ліворуч) і верстатник В. Горохов вирішили зіграти партію в більярд.

Фото П. МІНЬКА.

На приз стадіону

Добру ініціативу виявили керівники Ужгородського стадіону «Авангард». Вони організували розіграш призу між футбольними командами міської середньої школи-інтернату і спецколії-інтернату для глухих дітей за трьома віковими групами.

Ігри проходили у два турніри, спочатку на спорткомплексі спецшколи, а потім на стадіоні «Авангард». І

хоча нечуючі школярі в усіх вікових групах програли, оскільки мали грізного суперника, який тренується у спеціалізованій дитячо-юнацькій спортивній школі, однак юні футболісти показали непогану фізичну підготовку і справжні бійцівські якості.

За активну участь у розіграші кубка стадіону усі три команди нечуючих школярів були нагороджені комплектами футбольної форми і дипломом. Відзначено також кращих гравців М. Масля, І. Худана, М. Герича.

П. КРАЙНЯНИЦЯ.
Редактор
П. БУЛАТОВ